

Amā. Januavij Gergij Br. Bartholomę
Gyrgij. Joannem Michaelis et
Zophir. Con: Ki. Datorni Michael
Roviyas. et Anastasia Bucifara,
Z. harijek Sidout.

Es vont vout Kiego

Compositionis

	34
	34

Ex Libris
Hautbois
Gis

Handwritten text, possibly a signature or title, including the word "Handbois" and "Gis".

Incipit Literae
ad Thomam ad Romanos

E. XIII. 25.

Thomae

NIESMIERTELNOSC
PRAWOWIERNYCH,
Przy Akcie Pogrzebowym

ławnie Wielmożney ley Mści

PANIEY MARCYBELLE
Z WODYŃ WODYŃSKIEY
TRYZNINEY,

Wielkiey Wielkiego Xięstwa Litewskiego

PODSKARBINEY,

Brzeskiey, Surážkiey, &c. &c.

STAROSCINEY.

Z Ambony Grodzínskiey, u Pánien S. BRIGIDY,

Przez

X. ALEXEGO PIOTRKOWCZYKA,
Zakonu Ojców Bernardynów Prowincyej Polskiey

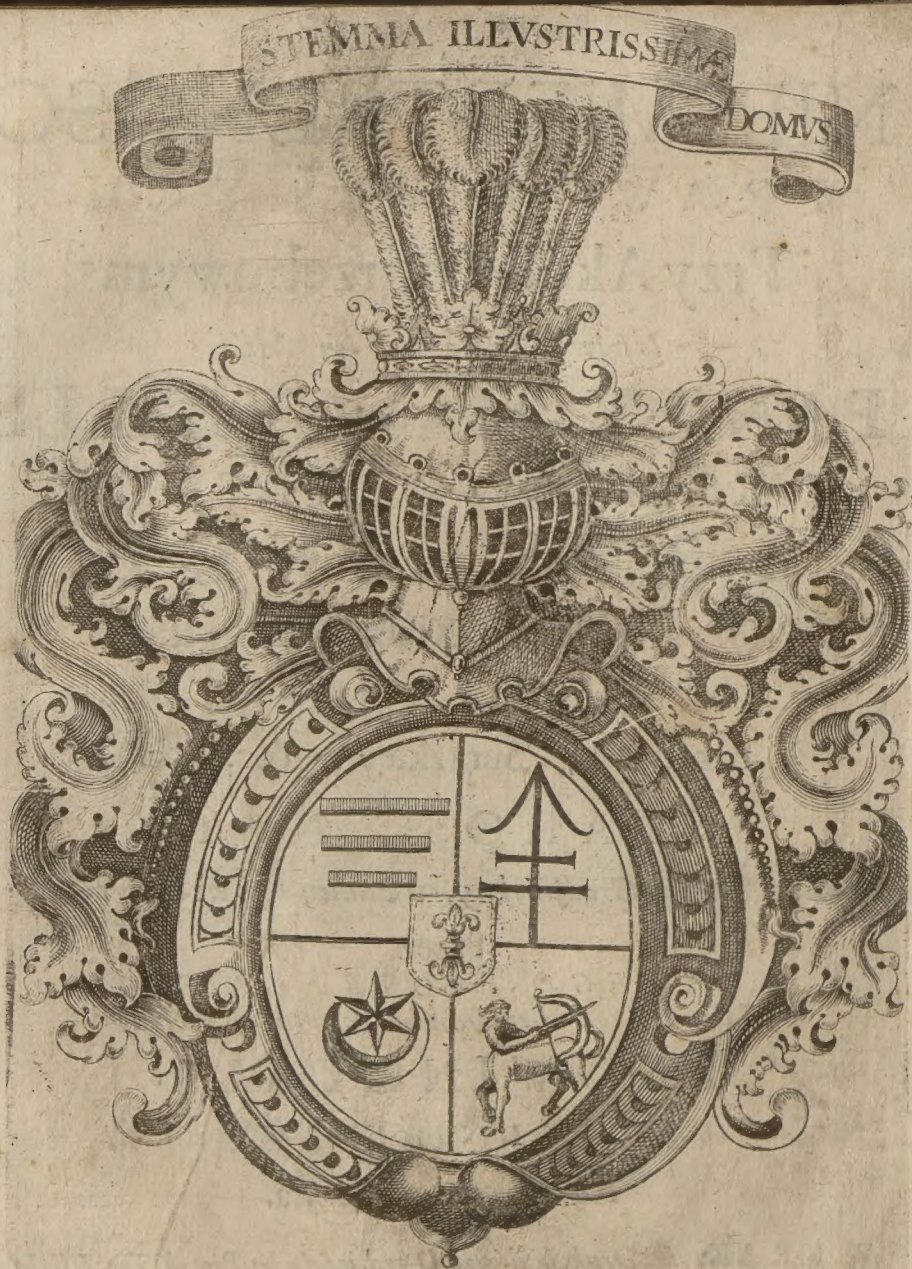
PROWINCYALA.

w Roku 1651. dnia 17. Páździerniká/

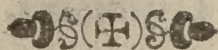
Kazánien zálecona.

W KRAK. W Druk. Wdowyy Dziedzic: Andrż: Piotrk: Typ: I. R. M.

IASNIE WIELMOŻNEMU
IEGO MOSCI

PANV GEDEONOWI
MICHAŁOWI TRYZNIE,

Wielkiemu Wielkiego Xięstwa Litewskiego
PODSKARBIEMV:

Brzeskiemu, Surążkiemu, Stároście: Grodzińskie-
mu, Mohilowskiemu, Oekonomowi: Nowo-
dworskiemu, Persztuńskiemu, Przełomskie-
mu, Rudnickiemu, Leśniczemu.

Memu wielce Mściwemu Pánu y Dobrodziejowi /
przy zdrowiu dobrym / Boskiego bło-
gosławieństwa.

Awse chciwa nowin ciekawość ludzka, mogła-
by mi przyznąć bezpieczeństwo Iasnie Wielmo-
żny Mściwy Pánie, że m z pospolitego wszystkim
Msała zdawna ogłoszoney decyzey Páńskiej,
a nie subtelnego konceptu z głowy przy Akcie pogrzebowym
zázyl y tom na widok świata podał, o czym nikomu podobno
nie táyno. Kto jednak wie żeś W. M. nie wybornego Krá-

Przemowa.

*Somowce z bogatcy Biblioteki, ale z gościńcą codzienna po-
droż odprawiającego Ministra albo sługe Bractwy Mniej-
szych zaćmiał, y temuż do druku mniej godna widzenia
praca podać się kazał, przebaczy powolności mojej. Mniej prze-
cież za wielką y pocieszną nowinę lasnie Wielmożny Panie
PODSKARBI, to com powrożył z Chrystusem, iż prawo-
wierna Małżonka twoja umierać iak znowu żyć zaczyna;
anima enim (według Infulata Nisseńskiego) per mor-
tem è morte resurgit: y nie rozumiey abyś skarb ze wszech
naykosztownieyszy stracił, radey bądź pewien żeś go przesłał
do skarbca Niebieskiego. Pozbawił kiedyś skarbów, za Bo-
skim dopuszczeniem, nieprzyjaciół duszny łobą bogatego, z li-
chwa potym oddał Bog statecznemu w wierze, y gdy dru-
dzy za stracie poczytali potomków zmarłych że ich nie zadwo-
ił, lubo inſze rzeczy we dwoynaſób odwetował, Chryzostom
świety probuje, iż y w tym nie ieſt wkrzywadzonym, ponie-
waż iedni w niebie, drudzy na ziemi z nim wiekowali;
uczynił to, mowi, vt ostenderet quoniam illi tameti
prærepti sunt, viuunt tamen, ac omnes Sancto lob
lætitia sunt, cohæredesque applaudunt: y dalej iak o
skarbce przydał, iż za przenieſieniem nie ſzkodzi na nim:
Non à vitâ in mortem, ſed à domo in domum tranſ-
feruntur. Oplakiwali znąc y Dawida oni lubilerowie, kto-
rzy iednego nad tyſiace taxowali: Tu vnus pro millibus
reputaris: on zaś na pociecho Phœnixem ſie bydź odżywa;
non moriar ſed viuam, & narrabo opera Domini:
y nie*

Przemowa.

y nie od rzeczy, abowiem szerze umarły światu, a żyacy pustyni y Bogu Bruno, słusnie śmierć żywotem, pogrzeb chrześciami prawowiernych wztulował. Mors corporalis quæ per tribulationes accidit, mors dicenda non est sed vitæ principium, post hanc enim mortem Sancti feliciter vivere incipiunt, vnde etiam dies obitus Martyrum natale dicitur. *Iasnie Wielmożny Mściwy Panie W. W. X. Litewskiego PODSKARBI, z tych dowodów snadnie koniekturować możesz o światobliwym zakonieniu, y szesliwym zacczeniu życia Iasnie Wielmożney twey Małzonki; bo argumentuac wielki wielu Zakonow Patryarcha Augustyn swiety, że non potest male mori, qui bene vixerit; y uczyniwszy decyzya, iż ad hoc prodest homini benè vivere, vt detur ei semper vivere, upewnil o Boskim miłosniku iakoby nie miał sie smućić z śmierci przyjacielskiej, gdyż wie iż iemu nie ginie co Bogu nie zginelo. Qui perfectè Deum diligit, non affligitur morte cuiusquam, quoniam qui toto animo Deum diligit, nouit nec sibi perire quod Deo non perit. Tegoż ia zdania o W. M. moim Mściwym Panu iestem, że cie to nie frásuie, cõt zginać nie może: y owšem ná utwierdzenie godna wspomnienia godnego Doktorá sentencya konkludue. Illi fleant suos quos in perpetuum existimant interiisse, nobis quibus mors non naturæ sed vitæ istius finis est, fletus omnes mortis casus abstergat: Non enim amitti videntur, quos non absumptura mors, sed*

Przemowa.

aeternitas receptura est. ráczey przy wolnym sumnieniu
w wesołym pożyciu kończ wiek twoy szczęśliwie, y tám serce
twe dyryguy, gdzieś skarb przed soba wysłał, a nas zdaw-
ną życzliwych Bogomodlcow y slug swych w miłościwey lá-
sce swoiey choway; do ktorey ja z Bráćia moja pilnie sie zá-
lecaiac, zostawam W. M. Mściwego Páná y Dobrodzieciá
uniżonym

Bogomodlca y sluga,

X. Alexy Piotrkowczyk Zakonu
ś. Fránciśka Bráćiej Mniej-
szych. m. p.

K A Z A N I E.

Qui credit in me, etiamsi mortuus fuerit uiuet;
& omnis qui uiuit & credit in me, non
moriatur in æternum. *Ioan: 11.*

NJe dopiero Marcie w żałobie po Brá-
cie przybrány dāna tā assekuracya Jásnie
Wielmożny Biskupie / Wielebny Pasterzu
Dwocezyey naszey / Jásnie Wielmożne / Wiels-
możne / Mościwe Pánstwo / y wszyscy przezacni Audyto-
rowie : przy żalobnym iednák dzisieyszym Akcie / trudno
mam žal wkrýć / bo śmierć okrutna nie tylko gromádne
Zordy Bissurmánstie ná pobotowisku kładzie / gestym tru-
pem Schizmatyckim wściela pola / ale y prawowiernym nie
folauiac / znośi meżnych Bohátyrow / gromi walecznych
Pulkownikow / wletrwi Rycerstwá odważnego brodzi :
á zátym y wspomnienie iey musi bydz náder przykre : O
mors, qua n amara est memoria tua ! *Eccl: 41.* Po nas
padł wyrok Pánstki / ktorzyście slyšeli w Ewangeliay / iz w
samyx Ochománstich / nie Chrześciánstich Pánstwach /
miałá dokázowác / Osmanom Turckim / nie Keolom Chře-
ściánstkim / wolno bylo korony z zierać i głow / Wejerow
Boga nie znáwcych / nie Hetmánow trzymić sie fcyca-
cym Chrystusowym znośić / Báfom Machometánst m /
nie Offi yerom Bogu holdowác m wyrzierać egiminy /
Bábi onskie nie Sármáctie odbierác stárby. Alie w tych
niekieszliwch gásiach zisćilo sie nád nami proroctwo
Jizafkowe w Rozoz: 3. opísane / że gdy Pan zasłepow z
Jeruzálem / y z krainy Judskiej poznośi meżow wojen-
nych /

Smierć
y prawo-
wiernym
nie folgu-
ie.
Eccl: 41.

Wyrok nie
ná prawo-
wiernych.

Czas tera-
zniejszy o-
plakania
go 11.
Ila. 3.

Skarb v.
trácony.

Ecc1: 6.

Dáremny
trjumph.

Počiechá
žálošnym

Isa: 26.

Tež dal
Bog w po-
dobnym
žalu.

ných / żołnierzow odważnych / Kráľazetá potežne / tunc
corruet populus, wšyscy sie przybiera w žalobe. Džis
bowiem oplátána Koroná Polska lámentuie z Prorokiem
Thren: 1. Abstulit magnificos meos de medio mei,
vocauit aduersum me tempus, vt contereret electos
meos. Džis Król Pannáši Milosćiwynárzeka / i tá Ty-
rántá fulera Reipublica, madrych Senatorow, y w džes-
lách rycerskich biegłych Pulkownkow kosa swo podciela.
Džis cne ryerstwo wzbudza žalobne Threny / i ostradalo
dobrych y náder sižešliwych Regimentarzew / ktorzy im
w krwawym boju ktedensować byli zwykli. Džis náostás-
tel Wielki Wielkiego Kieštwá Litewskiego PODSKARBI,
boleie ciężko / że go tylko przy Skarbie Rzeczypospolitey so-
stáw wšy / tego nástchany z retu mu wdárlá : bo ieliž
tákiešť (tákož nie poblázil Salomon madry) iž Amicus
fidelis protectio fortis, qui inuenit illum, inuenit the-
saurum ; toć kto go ostráda / tráci Skarb koshowny. Lecz
možek ztád okrutnico nie wpewniac sie o zwyciestwie / ani
trjumphowac / ányš y prawowitnych troi wac málá /
wczyni wšy bowiem tráfšy : ožy ya słow Zbáwicielow
zá fundament kázáti mego záložonych / i nie tylko žyć y
w Wierze Kátholickiej umieráć nie náia / wšákž y w
mácl žyć beda náweli. Etiam si quis non ortuus fuerit
uiuet : záplátáne ožy y bolešne šreć nářda w nich počies-
che. Táť y sám Bog w podobnym žalu ciešł : lážacich
náš poboio wškiem. Isa: 26. Viuent mortui tui : Inter-
fecti mei resurgent, expergiscimini & laudate qui habi-
tatis in puluere : wskrzeše itých umárlých koshownych oplá-
tueš / powštana zábići w w žalobe pr y rání y popiołim
przytržášnieni / ožuccie sie y chwalcie Páná. A ieby šnadž
to práwie Anielskie šmierci nie podlegle žyćie y ci Phoeni-
rowie ktorzy umierájac žyja / nie byli w podžwimieniu / ná
zbáwieni

Pogrzebowe.

3

zbawienny zalot tey zacney Heroiny / Wielkiey Wielkiego
Kiestwa Litewskiego PODSKARBINEY, Brzeskiej /
Suraskiej / Starosćciney / za pomocą Bożą / y pilnym lasł
Wąskych słuchaniem / bede te chciał elucydować. Przyzi-
mieś Przeczacna Audyencya iako od podroznego / lubo pro-
stym konceptem wystawione.

NJe tuże aby kto miał bydź tak opieśalym w rozum / v
tęgo by rzetelna y rzeczywista powieść Páńska / iż pr-
wowierni vmieraiać żyia / w mniemaniu za Paradoxum
wchodziła; bo nie tylko w náukách Chrześciańskich dobrze
wycwiczonych / y onych infym vyzgátacych / wyraża pi-
sino Słońcem / które zachodowi nie podległo: Qui erudi-
unt multos ad iustitiam, fulgebunt in perpetuas æter-
nitates; wśáktje y o wśyśtlich mądrych mądrze powie-
dział Seneka nie głupi / iż západáiac iásniey świeca niżeli
ná wschodzie: Sapiens securius moritur quàm nascitur.
Dawno pomarli domćipni Homerowie / Owidyusowie /
przećis iák ná żywych w Szkolach Poetowie pátrza / gdyż
y sami o takim po zefćiu wrożyli życiu / któremu proznie
ogzy y záwśtne sercá nie záśkooza:

*Fama manet facti posita velamina currunt,
Et memorem famam qui bene gessit habet.*

bá y świeższy w swoich Lirykách:

*Nescit cedere
Est sola virtus qua posuit caput
Sublime cum calo, hanc negat arctos
Trudet ad Hesperium cubile.*

Nie dopiero y wymownych pochowano Demostenow /
Cyceronow / á widy do rad przez swych Oratorow mo-
wia / y iści sie iednego z nich powieść / iż pámiętne dzieła
ludzi nieśmiertelnymi y prawie niebieskimi bydź opowia-

Powieść
rzeczywi-
sta, nie
Parado-
xum.

Nie przy-
muie v-
czonych
śmierć ży-
wota.

Poetowie
y po śmier-
ci żyia.

Sarbieu:
in Lyri-
cis.

Vmarli
krasom-
owcy mo-
wia.

B

daia:

Medyko-
wie leczy.

Chory v-
mieraiac
nabywa
żronia.

lawy słowie
z podgro-
bowca de-
cydują
sprawy.

Philozo-
phow na-
uka dotąd
w popiele
nie gąsne

Wprawia
jednego z
nich na
dłuższe wi-
kowanie.

daia: Opes & vita caduca & fluxa sunt: & opes qui-
dem ante nos sapè, vita nobiscum semper abit: No-
men autem & fama æternant, eaque sola cum non eri-
mus hinc erunt. Nieznac pewnie do tych czas y moality
onych Galenow / Hippokratessow / kto jednak ich asory-
zmow slucha / iakoby samych sluchal; a lubo ciż powie-
dzieli/ że contra vim mortis non crescunt herbae in hor-
tis: nie tak na śmierć potęptają / aby infego wiekowania
nie mieli obiecować; zład y Bardoniusz na rok 716. pisze/
wspomina iż Theodozjusz Cesarz w chorobie od Dokto-
row odstapionym będąc/ miało recepty to słowo/ anitas,
na nagrobku odrysować kazał: iakoby chciał rzec według
świeżo przeczytanej Ewangeliey; w mieraiac nabędzie zdro-
wia. Już y prawni Solonowie / Lkurgowie/ Justonias
nowie / nie zdadza sie żyć na świecie / żyją przecie na Sey-
mitach/ Trybunalach/ y Sermach generalnych/ gdzie aż
by przeminionego / iako niegdy sprawiedliwy Parlament
zaboyce Karakalle / za teorym suplikowano / aby między
Bogow był policzonym/ na śmierć sentencyowali: Vt vul-
tis sit Diuus, dummodo non sit viuus; nie prawdziwie
po śmierci następującym wiekom. Bez wątpienia y oni
stary Philozophowie in cineres do rad retoluci, ich te-
dnak integritas w Arjomatách/ y infach domcionych na-
utách / da sie być incorrupta; y mniey mam w podzi-
wieniu postępek Apollodora / iż Sokratesowi po dekrete
na śmierć przyniosł do więzienia ścące piekna: o czym Alia-
nus lib: 1. Vari: Histor: cap: 16. piše; tey domiem był na-
dziewie / zego na infie daćko dłuższe wiekowanie stoisł w wy-
prawował Tegoż powierzył Circides, który ostrząwszy
iż go an-mowano aby sie nie wzdrygał śmierci / rzekł/ że sie
nie leża: Video enim, post mortem viros in omni
sciētiarum genere doctissimos; ex Philolophis Pitha-
goram,

goram, ex Historicis Hycatheum, ex Poëtis Homerū,
 qui suis literarum monumentis immortale sibi nomē
 pepererunt. W czym że y drudzy nie byli przegrymi / są
 me enkomia ktore pochiebne dawali śmierci (iako Senekā
 zowiąc iā portem bezpiecnyim / Eurypides almatya abo aś
 preka aromatow pełna / Sophokles lekárzem / Zoracyus
 ścieśliwością) pokazuia. Podźmyż ex Palæstra Mineruæ
 ná pola Marsowe / á y tam lubo hártowne groty w sercach
 meżnych Ráwalerow wieżna / ostre śable głowy odwaj-
 nych Bohátyrow znoszą / ogniste kule dzielne Rycerstwo
 gromia / á wżdy w krwawych potokách zdádza się żywe
 dęśe pływać / y wiele ich którzy z Zetmānem Thebāńskim
 ná poboiowiśku umieraiac / iakby dopiero żyć pocynali try-
 umphuia. Nieomylna abowiam była ona ásskuracya
 chwalebneho Zetmāná Máchabeyskiego / 1. Machab: 2.
 Ktory do przelania krwi animuic / wielopomna przyobie-
 calstwie: Date animas vestras pro Testamento Patrum
 vestrorum, & habebitis gloriam & nomen æternum.;
 gdyż áż nie dopiero zefli odważni Kurcyusowie / silni Zet-
 kulesowie / meżni Achillesowie / przecie etiam post funera
 bellant. Pátrzycież y ná Prozapie zarne / Śamilie rodowi-
 te / w których Pánegirystowie persons z persona iak złotnicy
 w lánecuch ognio z ogniem wiążą / á doświadczyć
 że chociaż według mądrego Krolá / wiel przodków za-
 cnych Arythmetryka moje bydy oceklowány / pámietne dzie-
 lá zstárzec się nie mogą / ani im lat lieża: Bonæ vitæ nu-
 merus dierū, bonum autē nomen manet in æternū, y
 oxfem iedną osobą żywa druga niemárta być pokazuie /
 gdyż z postępów Synowśkich przedni z Phizyognomi-
 stow Izraelskich o dzielách Oycowśkich koniekturował /
 mówiac: Mortuus est Pater eius, & quasi non sit mor-
 tuus, reliquit enim sibi similem post se; y wierzeie iż nie

Woienni
 umieraiac
 żyć zaczy-
 nali.

1 Mach: 2

Etia post
 funera
 bellant.

Śamilij
 zacnych
 nieśmier-
 telność.

Z Synow
 żywych, o
 Oycách
 nieśmier-
 telnych kó

dármo iekturá.

Ambrosi:
lib. de Sa-
mo bono.

Pytanie.
Służył bia-
tyngtonowi
taka nie-
śmiertel-
ności
Hieron:
in Epist:
140. ad
Principē.

Białegło-
wy w pi-
śmie y ná-
ukach bie-
głe.

dármo Księgi Rodzaju obfornie opisuia / bo mówi Am-
broży s. iż z nich martwe osoby żywym głosem do nas mo-
wia: Vita priorum norma aliorum, qui dum laudan-
tur, alij informantur. Ale nie tu tęszę meth Ablow/ktos-
rych y z pod grobowcą głose niebiosa przemikają / y nie ci to
z Łazarzem / z pod kámenia wyhodząc stype przemienias-
ia w białę / bo acz wysłone x sławionych / wskazuje pogá-
now ná monstre wywodził / á Pan sámych prawowiernych
nieśmiertelnością vpřyzwileiował: Qui credit in me
etiam si mortuus fuerit uiuet, & c. A podobno mátronom/
ánitey zacney Heroiny J. W. Jey M. P. Podskárbiney / nie
służy ten sposob wielopomnego życia / ktorym meżowie ży-
ią: ? pewnie nikt na tym sie nie zawieǳie / lubo bowiem
puścige cug Stározałonnym Pániom mądrym / ktore Zies-
ronim s. in Epist: 140 ad Principem, tak wspomina: Ruth,
Hester, & Iudith, tantæ gloriæ sunt, vt sacris volumi-
nibus nomina indiderint: wiele liczyś Mátron / tyle rás-
chuy Autorow / ktorych Księg doczytaś sie w pismie. Nie
bede iey rowna y z onymi ktore w nowym Testámencie ad
Philip: 4. między Ráznodżiciow policzono / á Basilius Se-
leucen: Orat: 2. iáś w stworze ie z nim monstruie światu:
Video foemineum sexum tangi Paulini cursus æmula-
tione, video Apostolicos sudores in mundi stadio imi-
tatione exprimere. Niechce ráchowác y z tymi / ktorych
potencyey Doktor Anyelski Thomáš s. dziwował sie / bo
wrażając iż 1. ad Cor: 7. przyznano białegłowie prawo-
mierney / że przez nie niedowiátek mąż poświęcić sie moze:
Vir infidelis per mulierem fidelem saluabitur; za cud
to práwie ná widok wystáwil: Infidelitas est culpa tena-
cior, virilitas sexus robustior, sanctificare actus diffici-
lior, & tamen cum esset mulier, emoluit robustum,
mundauit immundum, & sic sanctificauit infidelem.
virum.

virum. Kto lednák znal y te zacna Heroine / wielka iey
 madrość przyznać musiał. Przyznawaliś J. W. M. Pa-
 nie Podskarbi / ábowiem y teraz iakoby ná żywey często *Madrość*
 wspominaś słowa / y approbuieś co mądry Salomon po- *I. W. 1.*
 wiedział / iż sięśliwy náder mają który wważna małżonke *Eccle: 15.*
 ma w domu : Beatus qui habitat cum muliere sensata.
 Przyznawali y Jch Mość / którzy ábo ktorz náwiedzić ia
 były zwykły / gdyż w rozmowách z nimi druga Thekuite
 mądra / ábo Abigail rozsądna wyrażala w sobie. Przyzna-
 wac musieli y Dworzanie zacnemu Domowi Jch Mściow
 słuzacy / bo ácz według náuki Salomonowey / dla wstáw- *Prou: 20.*
 cznych chorob nie mogła gospodarować / ználi ia bydz w
 waznie bázna Pánia : á zatym co komus pochlebieńie świe-
 ce z láternie wyieca / z przydaniem słow : Extracta magis , *Symbolū*
 zá Symbolum dano / to ia bez pochlebstwa Dufy iey wy- *nie pochle*
 soce rozumem w bogáconey / je po śmierci w dobrzy dobrych *bne.*
 przytaciol wspomnianiu iásniey świeci / przyznać musie.
 Nie smiem / względem móstwa / malować iey Judycha z *Zalot bia-*
 palášem ostrym / Jahela z hártownym grotem / áni iedna *tohton/ski*
 z Amazonek mežnych / bo iefge sławny Poetá Virgilius *z nabożeń-*
 pišac ad putatam Iunonis Antistitam , samemu mežowi *stwa, nie z*
 tarcz y šable / bialejgłowie obraz y paćierze / do reku dá- *mestwa.*
 wac kazal :

*Cura tibi Divum effigies ac templa tueri,
 Bella viri pacemq. gerant, queis bella gerenda.*

to lednák wiadomo wietom / iż lubo w słabej płci / y zdro-
 wiu niesposobnym / mežnego serca była : Adaymy iż v Po-
 lato w niewiem skąd wrośło przysłowie : Genealogia nie *Stárožitny*
 idzie po kádzieli / bo do tad Polacy swych Bab Żetbami sie *zwiczaj*
 fiżyca / y máia fundáment w piśmie zacnym z mátek vro- *Polski.*
 dzeniem popisować sie : Non sumus filij Ancillæ sed li-
 beræ , gdyż y Rebeka lubo ia tylko o Oycá pytano / ona li-

Gen:24. brum generationis wywodzac / że iest cotka Bátuelá/
 wneźka Melchý/ nie zámilgála ktora go matka vrodziła :
 bym ja iedną Kronikarzem nie Rámodziela prezentował
 sie tu / przyznałbym Sámilev Jásnie Wtelmożnych Ich
 Młciow / co niegdý Cassiodorus Dácyusowi / iż Nescit
 inde nasci aliquid mediocre, sed tot probati quot nati ;
 nie máś w niey nie martwego / wśyscy żyja / y kwienac nie
 Trudno o vsycháia. Bywa w niektórych Sámiliach / iák ná drábinie
 zacinóć Jakobowey/ po ktorey iedni postępuia w gora/drudzy zpu-
 Sámilev száia sie ná dol ; ábo według dysynktery Philosophow/
 bez przyś- ktorzy twierdza/ że Generatio est progressus à non esse
 dy bańby. ad esse ; gdyż nie w nowine z chłopá Szlachćie; zaś corru-
 ptio de esse ad non esse , z Szlachetnie vrodzonego po-
 dleyfy nádwieśniaká / bo y od kruscow bogátych gruby
 Pámisto- odchodzi zujel. Tey iedną zacney Prozápíey tych áscens-
 sławna ro sow y descensow nie możemy przyznać / ábowiem z Oycá
 dowitoć Woiewody Podlástkiego/ z Mátki Woiewodzanki Lubela
 Ich MM. skiey vrodziwśy sie/ do wśyskich przednieyszych Stolkow
 pp. Wo- Senatorstkich / y Wzjedow Koronnych / tákże W. F. Lit.
 dyńskich. odzywác sie moze. Wyświádza SOBIESCY, gornych
 Woiewodzew poważni Senatorowie : wyświádza Tę-
 CZYNSCY, ná tychże Stolkách mądrzy Konsiliarze : wy-
 świádza ROZRÁZEVVSCY od nich nie podleyfy : wy-
 świádza ZAMOYSCY, przy boku Páńskim wważni Pie-
 szetarze / w dzielách rycerskich biegli Hetmánowie : wy-
 świádza DANILOVVICZOVVIE, Wielcy Koronni
 Podstárbíowie / y Woiewodowie : wyświádza RADZIE-
 IOVVSCY, y pod ten czas Orlá piástuiacy ; tákże y Rodzeni
 J. W. J. Młci / Ráftellan y Lowczy / Podlášcy / á bym
 względem zacnego z zacnymi zpowinowácenia / Protkości
 wygadziác pominal inśy / áż otobie w twoiey Bazy-
 licy / gdzie iák żywy z nagrobku / pámietne dzieła swe nam
 przypo-

przypominasz J. W. WIESIOŁOWSKI, Wielki W. X. Zpawindo
 Lit. Miarfalku milszeć nie może sam J. W. GEDEON wacenie z
 TRYŻNA, Wielki W. X. Lit. Podskarbi / równy wśys równie za
 stkim wyżej wspomniá ym / niech wystarczy. Lecz prze- cnyimi ich
 bacz J. W. Młotwy Pánte / y inſe J. W. Młotwe Pánte Młotami.
 stwo / iż zacnieyſze nád was zpowinowácenie wspomnie /
 to ieſt z Família Saluatoris, ſwiatobliwym Zákonem
 Konw-ntu tego / kedy Ciotka J. W. Jey Młci pámiety
 mu przyſługami żyć w grobie / ná Sieſtrzenicy ſwoj ożek-
 wa: ábowiem według powieſci Mercá / Sap: 8. tá Sá- Ktora Fá-
 milia zacneyſza / ktora ieſt Bogá bliſza. Generositatem milia Bo-
 glorificat contubernium Dei habens, & omnium Do- gá bliſza.
 minus dilexit eam; y ieſliby komu nie przypádo do wpo- ta zacney-
 dobánie / iż ten jáłobny Kátáſá / wozem tryumhálnym ſá.
 zmárła Heroine żywa Tryumhatorka wtyluie / nie ia / Sap: 8.
 w kátſe ſławnopámiety Anna SOBIESKA Kátáſá.
 opowie ſie przy niej: y wſtoli Klauy y Węſtálney Rzy- vchođzi
 ſkiey Pánnie / iż poſtrzeǵyſy ſe ieden z woſtkowych Ob- za woz try-
 ſterow przeſtádzal Bratu iey do Tryumphu / owá rſá- umphalny
 iac i w koſciele Boginicy Wáſzy byla konſekratta / ſkoży-
 lá ná woz do Brátá y muſiał ſe Tryumph kónzreć. Pe-
 wnie y tá Bogu poſwiecona / o ktorey nie nie wąpie ſe
 iuz Bogiem tryumphaie / Sieſtrzenicy ſwey do podobne-
 gożerum: hu dopomoże. Ale mniey podobno godna rze- Mnicy
 cudym tego pierzem zdobieć / y opifować MARCYBELŁ chwaleb-
 podobna Marcelli / ktora zálecaiać Hieronym s. mowil: na cudym
 Poniecham kolorow Retoryekich, & nihil in illa laudabo ſie zdobieć
 niſi quod proprium eſt: Hæ opibus & nobilitate con- pierzem.
 temptá, facta eſt paupertate & humilitate nobilior; y
 o tey J. W. Jey Młci powiem / co o Pauli tenże Purpu-
 rat powiedział: Nobilis erat genere, ſed multo nobilior
 ſanctitate; bo wiem z náuki tegoż / y Ewángeliey Pogrze-
 bowyſſ

Práwo-
wiernych
zalet.

bowey / je po śmierci wiara y czynkami ná wierze sie
wspierającymi / prawowierni żyją. Ille apud Deum po-
tior & nobilior, non quem nobilitas generis, aut di-
gnitas sæculi, sed quem deus et fidei, & sancta vita,
Deo commendat. A takiey je to potencyy jest wiara / iz
nieśmiertelność dawa : bez wątpienia tak o tym trzymać
mamy ; bo iesliż sine fide impossibile est placere Deo ,
pewnie y wiekować z Bogiem / Który je jest obiectum fi-
dei, dowodzi Augustyn ś. animulac : Weshłmy sie wie-
rzac w tego ktorego nie widzimy / widzicie iednak badiemy /
gdy do niego przydziemy. Gaudemus & nos credendo
in eum quem non videmus, vt securi eum videamus ,
cum ad ipsum peruenerimus. Miałem ia w podziwie-

Wiara o-
żywia. y
kanonizu-
ie.

niu / czemu Zbawiciel za same wiare ożywia y kanonizuje
napoty umarła Mągdalene: Fides tua te saluam fecit ;
ponieważ według Theologow / ad iustificationem in-
adultis non sufficit sola fides ; y ktoby przecnie trzymał /
Concilium Trydentskie Sess : 6. cap : 8 kłacwa mu pogro-

Ad Hebr:
11.

zilo : nie zdrożne iednak zdanie ś. Ambrozego / iz quamuis
delinquentium grandis sit culpa, fidei tamen maior est
gratia. y nie darmo Doktor narodow westulował to Sub-
stancya / bo na niew wszystkie inne cnoty wspieraia sie. Ja

Wiara jest
cnot fun-
damentu.

zaś westuluis Rotmistrzynie / abowiem y Chrystus w y-
stowym trybem postąpił z Mągdalena / kiedy tey wierze
dał dant iako Rotmistrzowi / lubo odjął waniem ołektu
kostownego / y leż daleko kostownierzych / iakoby zoida-
tami na kanonizacya zarobiła. Rozumiałem tej iz Bog na
szczegulne umartwienie weyższal Ninive miastą / w kto-
rym za wyrokiem Krolewskim zmorzeni postem ludzie / y
bydło / głosem żalobnym ntebiosą prezentali / alie sama wia-
ra z zwycięstwa triumphuje. Co wtwierdzając ieden z
poważnych Kommentatorów / mowi : Ecce ad aurem
Domini

Ionx 3.

Domini gemitus etiam brutorum animalium perue-
nerunt, qui quidem dum fidei militum militant, calū
cum supplicatione militarunt. **Zgola słuskie Pan po-**
wiedział Marcie w Ewangeliev / iż prawowierny luboby
ymarl / żyć będzie ! w kim zaś wiara umrze / nie trzeba mu
dywonić / ani Requiem śpiewać. y toć to test / dla czego
za prosba tej gospodyniy przywyszy Pan na wskreszenie
Brata / wprzód się z nią zabawiał rozmowa / niż trupą os-
żywał : abo wtem według subtelnego w koncept Chryzolo-
ga / pilniy było ratować słabieraca w wierze (co poznać z
onych słow : Gdybyś ty był Panie / Bratby nie umarl) ni-
żeli tego który się przenosił na śgieszliwe wielowanie.
Nie dziś także stanelá recywa / iż Extra Ecclesiam non
est salus, bo zdawná Jzaiasz niedowiartkow odsadził ży-
wora / ábo dekretował na wieczną zgubę : Gens & regnū
quod non seruiert tibi, peribit. á septuaginta Inter-
pretes cyraka : Gens & Reges qui non seruiert tibi
peribunt. Niech bowiem kto ma dobroć Tetyśa Wespá-
zyaná / mądrość Aurelianowe / przestrzega z Trajánem
sprawiedliwości / żaluje z Hieronem / iż się z kim ostro ob-
szedł ; á jest extra Ecclesiam, żniac trupem smierdzi. Nie-
chay w pracach przechodzi Apostolow / w ciemności
Meczenników, w umartwieniu Wyznawc w / w cyflos-
ści Zakonne Panny, si est extra Ecclesiam, umartłym
test / na wieki nie ożyje ; bo tłumaczyć wspomniany dekret
Jzaiaszow Hieronim á, mowi : Gentes & Reges earum,
qui seruire Ecclesie noluerint, bonam & utilem serui-
tutem, ut in Apostolicam transeat dignitatem, peri-
bunt eá perditione quæ impijs præparata est ; á ánym
iało słusna powieść Pánska : Qui credit in me etiam si
mortuus fuerit uiuet, ták słusne y odsadzenie niewiernych
żyworá. Słusna y w drugim punkcie / iż prawowierny

Euseb :
Galli : de
peniten:
Niniuit.

W kim' y-
mrze wia-
ra, dzwo-
nie mu nie
potrzeba.

Ioan: 6o.

Extra Ec-
clesiam
non est sa-
lus.

Kto wie-
rzac umie
ta żyć.

Kto żyłac nie umiera; Et omnis qui vivit & credit in me, non
 morietur in æternum. y z tad kiedy ieh nych; Gedeonem
 nie umrze
 erwożyły armatne moyskã / w wierze nie w potędze vfnosć
 pokładali / gdy pomienionego a bo cudow Bostich odwo-
 Iudic: 16. żywatacego sie / animuiac Anyol: Vade in hãc fortitudi-
 ne tuã, & liberabis Israël de manu Madian; wiãre se-
 Theodor: cundum Theodoretum, potęga bydy roinnial. firmam
 9. 12. in de Deo habebat opinionem, & meruit audire ab An-
 Iudic. gelo, proficiscere in hãc fortitudine tuã, id est in robo-
 re fidei huius, & vinces Madian: gdy tey drugich; altero:
 mało okropnie burzliwe morze / ofutnalich Pan mowiãc:
 Quid timidi estis modicæ fidei? gruntownieyhy zãs w
 wierze zãkãsa wyhy sie / wskoczył w glebine iakoby nã lad
 Matt: 14. bezpieczny; Descendens Petrus de naicula, ambulabat
 super aquas vt veniret ad Iesum: y wiãrã pewnie nošis-
 Prãwo- cielem ie^o bylã / bo mowi Cyrillus in cath: 5. Credens am-
 wiernych bulavit super aquas, omni fundamento firmiorem ha-
 nic nie bens fidem. Strãchy y y inſych meteorv gorne / zãktorych
 trwoży poruſzeniem grzmot strãſli x y / y potęjne pioruny przera-
 zãły ſercã ludzkie / Theodorus iednãt Abbas, o czym Eri-
 bertus Roſueidus in Vitis Patrum, lib: 15. piſie / mocno wie-
 rzał / zoſtawal nieporuſhonym; y kiedy go pytano ieſli y ſie
 leſtal / odpowiedzał: Si cælum, terræ adhæreat, I heo-
 dolius non timeret; By y niebo ziemię prãciſnelo / mniemy
 nie zãtrwożyło. A o wierze tey zacney Heroiny J W. J.
 potrzebãſ ſwiadeczwã y domodow: ſluſnie bym zãſte
 wkoſtkim widoczne ſlonce pãlcem pokazał / ni o tym mo-
 wil / o czym ni komu nie tãyno; zãzyie przeto ſpoſobu / kros-
 tego zãſł pewny Orator / gdy drugi gotuiac ſie rã An ya
 gonow pogrzeb umãrł; wſtãpiwyſhy bow em nã Rãch dro-
 gã termia ſlow ſkencyl Orãcyã: Antigona de templo lo-
 quatur, y tã yie / niech od ſiebie mowi / a mon ie ſerowie
 nu. bedzie

bedzie rzecz nie słowy / wspominać naboieństwa które
 miała w wżeszczaniu do Niewiastego Sakramentu / w
 modlitwach do Bogarodzice Panny / do Patronow swo-
 ich / osobliwie do naszego Patriarchy / w przygotowaniu
 się na śmierć po Konżeniu Jubileuszu y wzmocnieniu Saa-
 kramentami na pielgrzymstwo do gornego Jerozalem.
 Ale nie dosyć iehże prawowiernemu na komprobowanie
 wiary samym się naboieństwem bez innych wżynkow do-
 brych popisować / bo tego był zdania Theodoretus, pisac
in Epistolam ad Ephes: iż taki niebá chybić może: Quicumq;
 Christi fidelis si scuto fidei tantum rectus, ex hoc bello
 ad caelestem triumphum transire sperat, decipitur.
 Toż wyznał *Gregorius re & titulo magnus*, że iak owoc drze-
 wo / tak wżynki słowietá wyświadczaia: Ille veraciter
 credit, qui exercet opere quod credit: y niech się nikt
 przy wierze na samym okupie Pánstkim nie zasądza / bo z obli-
 gacya záchecenia do prac stánal / według świadectwa prze-
 dmego z Ráznodzieiom / który Tytusowi w glos to wży-
 stkim opowiadać kazal: IESVS CHRISTVS dedit semet-
 ipsum pro nobis, vt nos redimeret ab omni iniquitate,
 & mundaret sibi populum acceptabilem, sectatorem
 bonorum operum: Hac loquere & exhortare, & argue
 cum omni imperio. Co przetrzasnawszy dowcipem sta-
 wny Kárdynal *Caietanus*, czyni illacya Boskiego na nas
 obligu / że się niebieskiego wiekowania nie dolezymy: Etsi
 Christus redemit ac mundauit sibi populum, cá tamen
 lege eum redemit ac mundauit, vt seipsum quoque po-
 pulus seruet ac promoueat, vel sit æmulator bonorum
 operum, non vacet otio, non tepescat, sed velut æmu-
 lando incumbat bonis operibus: krotko mówiac / każda
 osoba prawowierna ma wyrájac w sobie nie tylko Mágda-
 lenę bogomyślną / wśákie y Martę pracowitą: y przeno-
 szac się

Nie samo
naboień-
stwo wiá-
re wzmier-
dza.

Wżynki
prawo-
wiernego
pokazują.
Ad Tit: 2o

Okup
Chrystu-
sowi nie v-
walnia od
wżynkow
zbanien-
nych.
Wiara z
wżynka-
mi społem
maia cho-
dzić.

Origen :
num: 33.

Co Pána
Pánem
być poká-
zuje?

Lactant :
lib. 2. c. 16.
Komu na-
staśney
podskarb-
stwo przy-
znac.

Nie dare-
mny tytul.

Nazianz
Orat: 10.
de Parē:
S. Caesar,

Śac się ztey niżiny podobney Egiptowi / do gorney Páles-
siny / powinna nie samępo Mojżeszą náśladować w grun-
townym wierzeniu / lecz y Aaroná w pobożnych uczynkow
wskónaniu : ábowiem doczytawszy się Origenes num: 33.
że Izráelitomie in manu Moyli & Aaron wysli z niewo-
ley Egiptſkiej / nápominal : Vtraque manus necessaria
est ut inueniatur in nobis , non solum fidei & legis co-
gnitio , sed etiam actuum operumq; perfectio. Abym
nie śerzyl się mowa w wyliczaniu dzieł zbawiennych re-
zacneſz Zeroiny J. W. J. z dwoch osobliwych / śczodro-
bliwości y wycierpienia / káżdy o iey nieśmiertelności wro-
żyć muſi. Wſzela się zadawnych czasow Quazſtya / co
Pána Pánem bydyć pokázuie ? y odpowiedział on ryktli-
wy lew / ozdoba Stolicy Apostoſkiej / iſ liberalitas :
Principis enim loco indigni sunt , qui fortunæ mune-
ribus beneficâ manu uti neſciunt. Nie pánſtwo to choć
przy doſtáctách / ktore wdziała ſczypta / mogac garſcia dá-
wać. Lactantius cákże pytány badac / komu bogáctſe poda-
skarbstwo przyznac / ieſli owym co ſkárbow przyczyniaia /
czyli tym ktore y ich ná dzieła zbawienne nie záluia : dal res-
pons wważenia godny / iſ poſlednieyſzy nad pierwſzych dá-
leko bogáctſymi : Diuites ſunt , non qui diuitias habent ,
sed qui utuntur illis ad opera iuſtitiae. Záprawde táka
podskarbiná oſwiádeżaia się bydyć tá ſwiatobliwa Jey
Moſć / bo oboygá Jch Mćciom nie pochyebnie przypisac
moge / co Nazianz : Orat : 10. de Parentibus S. Caſarj piſze :
Ambo humani , miſericordes , multa tineaſ & latroni-
bus , & mundi principi eripientes , ab incolatu ad habi-
tationem ſeſe transferebant. Zgadza się bowiem Ewáng-
gelia ná ſtronſtwois J. W. G E D E O N I E , ktora aſſetus
ruie / iſ qui uiuit & credit , non morietur : bo y Gedeoná
po oddaniu oſiáry wbeſpieczono / Iudic : 6. Pax tecum , ne
timeas ,

timeas, non morieris. Ja zaś o J. W. Jey Mćci/ nie zaś
 młode sie / wrojąc/ iż ta one Suchedniowe ordynarye do
 Bractw/ á práwie codzienne iálmuzny ubogim y Zakonnis-
 tom/ lubo umárta światu/ żywa Bogu/ opowiadáia / áni
 ia niebo tytułu prymie. Jákoż nie darmo Książę Apo-
 stolś e wstyskawšy w zálecenia Tabity Mátrony światos ^{Tábitá}
 blizney/ iż była pełna uczynków dobrych/ y szkodrze po- ^{szkodra y}
 trzebnym chlebá wdziałá/ śmieie ná umárta záwolal: Sur- ^{po śmierci}
 ge, powstani; był znać pewien / iż tá prawowiterna ácz w- ^{żyie.}
 mże przy uczynkách dobrych/ żyć będzie ná wieki: co gdy ^{AA: 9.}
 sie żyćilo/ dawařacya Cypryan s. czemu? Quæ laboran- ^{Tákim nie}
 tibus viduis largita fuerat subsidia viuendi, meruit ad bo ^{otwie-}
 vitam viduarum petitione reuocari. Jż też w niebie ^{ráia.}
 tácy żyia/ komprobuie kultoušty Doktor w Homiliej dwus-
 dziesťey wtorey *in Epist. ad Hebreos* cudowna rzecz / vda-
 waiac iákoby tam szkodrych bez pytania / Zbáwicielá zaś
 áż zá responsen ná pytanie: Quis est iste Rex gloriæ?
 wpusćić miano: tey/ práwi/ dušy/ portæ celi aperiu-
 tur, & illá intrante, nullus Sanctorum qui portis assi-
 stunt audet dicere: Quæ es tu? vel vnde? Al je y podskárbs-
 stwo v Jálmuznikow nie dogešny tytuł/ domodzi Chry-
 zolog s. wziawšy zá fundáment obietnice Pánska/ ^{Matth: 8.}
 je sie w Kroleštwie niebieskim wiele gošci przysiedzie do ^{szkodry}
 stołu Abrahámoreg: Multi ab Oriente & Occidēte ve- ^{y w niebie}
 nient & recumbent cum Abraham, Isaac, & Iacob, in ^{sa Pod-}
 Regno celorum. Z tey bowiem okázyey enkomizuje go ^{skarbimi.}
 Autor Podskárbim/ mowiac: Abraham in ipsá celesti
 beatitudine fungitur dispensatoris officio, quia semper
 hic suscepit peregrinos & pauperes Toż mniemam en-
 comium tey pewnie nie skápey Jálmuznicy/ kto ia znał
 káždy przyznać mušá/ bo od rozdawania / nie od zbierania/
 Podskárbina sie tytułowác moglá; y godziłoli sie E: cázi

Izákowi
o łasce Bo-
żey z fizo-
droblwo-
ści Mal-
żonki. po-
wrożono.

Vcierpie-
nie prze-
znaczenie
do chwa-
ły.

Iza: 6.

Iza: 53.

2. ad Ti-
moth; 2.

Kto cier-
pieć poma-
ga, ten y
krolować.

rowi potuścić Izákowi o miłosierdziu Boskim z fegodno-
bliwości przysła. Malżonki tego: Jezeli/prawie/ nie będzie
żałować nam y w elbladem/ wody/ per hoc intelligam
quodd feceris mihi recordiam cum domino meo. Cze-
mużymaie nie ma sie godzić z fegodrey MARCYBELLE
vbezpiecząc ciebie J. W. GEDEONIE TRYZNA, o do-
stąpieniu tu Boskiego miłosierdzia / y po długim przepe-
dzeniu wielu odziedziczeniu chwały niebieskiej : abowiem
chleb ktory nie do obozow Madyanſkich / ale do Szpita-
low y Klastorow przed soba toczyła / samci dopomoże.
Miłosłatek niech y to będzie folga w żalu / że nie tylko ko-
chana Malzonka / wſzakże y wkoronowana Mieczennica
pánſto wypławuieſz przed Maieſtat Boſki : gdyż według
Chryzostoma ſ. Idem, est pati ac coronari; y tenże ná
przykład monſtruiac Joſephá Pátrýarchę cierpliwego /
probuie / iż kogo tu dotyka Bog wtrapieniem iákim / tego
do chwały dyſponnie : Sulcepit ſeruitutis notam, quem
Deus pręparauit ad gloriam; w czym nie wydal go y
Bernárd ſ. zapátrzywſzy ſie ná Zbáwiciela y Izáaſhá
Proroka/ dwoiáko pokazanego / raz w mękách okrutnych/
drugi w chwale do wypowiedzenia trudney : wrádzi Ser-
mone primo de verbis Iſaia, nie pierwey ciſnąc ſie zá nim do
chwały áż doznawſzy z nim vcierpienia : Intuere prius
exaltatum in deſerto ſerpentem, ſi videre, deſideras
Deum in folio reſidentem : Iſta te viſio humiliet, at
illa exaltet humiliatum. Jákoż Apoſtołſkie nie mote ieſt
zdanie/ iż ci ktorzy z Pánem vmieráa, nie omylnie y w nie-
bie żyć beda. Fidelis ſermo, ſi commortui ſumus, & con-
uiuemus; ſi ſuſtinebimus, & conregnabimus. A że nie
wrodkiem od ſpol cierpiacych z Chryſtuſem tá ſwíato-
bliwa Zeroína była/ bo nie wtyſkowála z żona Abrahamo-
wo/ rázey z Magdáleną pod krzyżem Chryſtuſowym w
cierpli-

cierpliwości trwała / mojem się upewniać / iż z tymże żyje
w chwale / y przyznać iey / co niektorzy dykturuiac o Jo-
naku / szczęśliwym był na głąbinie / niż w otryście : Kon-
cludowali : Felicior Ionas naufragio, quàm mari, quia
illum mare reddidit cerho, cerhus Deo ; boby podobno
zdeowaś badac iey szczęśliwości nie dostąpiła. A nie bą-
wiasz dłużej / boscie się w pierwszym Kazaniu o tym na-
stachali / ani żegnania stroiac / gdy się już odprawiło ; Kon-
cluduie takim nagrobkiem / iakiegom się nads podobno do-
czytał : Vixit tanquàm mortua, mortua est tanquàm victu-
ra. Żyła codziennie prawie umierając / umarła iakoby żyć za-
czynając. Jestli by iednak dla ścisłych sadow Bostich iefiżę
miedzy śmiercią y żywotem Quatrantane odprawiować
miała / dopomóż J. W. Pasterzu swey owieczge appretu-
iac wiecznego odpoczynku : dopomóżcie Kapłani y Za-
konnicy / osobliwie Bracia moi / ktorzyście doznawali
dobroczynney łaski : dopomóż wszystkim nabożna Au-
dyencya / serce y głos do Boga podnioszły. Odpo-
czynek wieczny daj duszy iey Boże / y świat-
łość twoja niechay iey świecić na nies-
konczone wieki wiekom.

Szczęśli-
wy Ionaś
w głąbi-
nie, niż w
okreście.

Nagrobek
nie pochle-
bny.

A M E N.

595671

18 000 PLN

E.XIII.25

Bibliotheca
P.P. Camaldulensium in Bielany

Depozyt w Bibliotece Jagiellońskiej

05167

